

Prvomajska ekskurzija Ljubljanskega geografskega društva v Kalifornijo

Kaj bi geografi brez potovanj? Tudi člani Ljubljanskega geografskega društva nismo nobena izjema. Vsako leto nam za prvomajske praznike društvo ponudi možnost obiska ene izmed privlačnih destinacij našega planeta. Za moment privlačnosti včasih poskrbi velika razdalja, drugič neokrnjena narava ali pa nedostopnost, neobičajne navade ljudi in še kaj bi se našlo. V lanskem letu smo se odločili, da si ogledamo del čarov, ki jih ponuja tretja največja ameriška zvezna država. Da ekskurzija le ne bi bila povsem običajna, smo moči združili s kolegi gozdarji in vsebino začinili z naravnimi parki, kjer uspevajo rekordne drevesne vrste.

Četrto Castro v San Franciscu
(foto: Blaž Repe).

Formacije iz sadre jezera Mono (foto: Blaž Repe).

Naša pot se je pričela z negotovostjo. Šele dan pred odhodom so pričeli počasi odpirati letališča zaradi izbruha islandskega vulkana. Kljub vsemu smo brez težav poleteli iz Ljubljane v San Francisco, kamor smo prispeli v večernih urah po lokalnem času. Naslednje jutro smo se iz centra mesta v rahlo meglenem vremenu odpravili proti severu. Naš prvi postanek je bil znameniti Golden Gate Bridge. Pot nas je vodila naprej skozi vinorodno dolino Napa vse do Armstrong Redwoods State Reserve. Že na samem vhodu smo spoznali nekaj veličastnih primerkov obalnih sekvoj (*Sequoia sempervirens*). Najvišje drevo v parku je Parson Jones, ki meri kar 95 metrov. Po izjemno razgledni obalni cesti smo se mimo kraja Bodega bay, kjer je Hitchcock posnel svoje Ptice, vmili v San Francisco. Pred večerjo smo se povzpeli še na Twin Peaks in spoznali, kako zelo strme so ulice "Frisca".

Cilj naslednjega dne je bil park Yosemite. Tokrat smo Bay Area zapustili preko še večjega Bay Bridge. Avtocesta nas je peljala mimo mest Oakland, San Leandro in Modesto do samega vznožja Sierre Nevade. Na poti po dolini smo občudovali slap Bridalveil in mogočno steno El Capitan. Vsak

po svoje smo raziskovali prelepo dolino. Nazaj grede smo imeli na razgledni točki Tunnel View Overlook možnost videti, da gre res za ledeniško dolino.

Iz Fresno, kjer smo prenočili, smo se odpeljali proti naslednjemu parku – Sequoia National Park. Ob vhodu se nam je pridružila ena od nadzornic parka, ki nas je vodila po Generals Highway, cesti ki vodi mimo mamutovcev (*Sequoiadendron giganteum*), najmogočnejših dreves na svetu. To sta generala Sherman in Grant. Prvi v starosti 2200 let meri sicer "le" 84 metrov v višino, vendar ima pri tleh obseg kar 31 metrov in neverjetnih 1.500 m³ lesne zaloge. Dan smo zaključili v Bakersfieldu.

Zjutraj smo vožnjo nadaljevali proti vzhodu v puščavo Mojave. Prvi resnejši postanek smo opravili kar ob cesti v Redrock Canyon State Parku. Občudovali smo prelepe reliefne oblike in rdeče rjave odtenke peščenjaka ter od blizu spoznali drevo Joshua. Dolga vožnja, ki je postajala vse manj prijazna, nas je pripeljala v Death Valley. Odšli smo prav do konca, na najnižjo točko naše poti, Badwater, 86 m pod morsk gladino. Ob vročem in vetrovnem vre-

menu smo občudovali slano in mrtvo pokrajino. Na poti nazaj smo videli še Artist's Drive in Devil's Golf Course, kjer bi le hudič lahko igral golf. Na sipinah je veter pokazal svojo pravo moč, od koder nas je hitro pregnal.

Zbudili smo se v izjemno hladno jutro mesteca Lone Pine, ki je napovedovalo, da sledimo slabemu vremenu. Na našo veliko žalost je dan prej v pogorju White Mountains padlo skoraj meter snega. S tem so nam zaprli pot do najstarejših dreves na svetu, dolgoživih borov (*Pinus longaeva*), med katerimi vodi starost Metuzalem, z več kot 4700 leti. Namesto tega smo si ogledali zanimive Alabama Hills, kjer so posneli veliko vesternov. Rahlo sneženje nas je spremljalo do jezera Mono. Jezero je znano po formacijah iz sadre, ki

štrlijo iz vode. Ponovno slavo si je pridobilo pred kratkim, ko so v njem odkrili bakterije, ki ne le tolerirajo arzen, marveč ga celo vgrajujejo v svoj organizem. Prav tako je zaradi vremena odpadel ogled mesta Bodie, enega od mest duhov. Ob jezeru Topaz nas je pričakala je najobilnejša in najbolj slastna večerja na naši poti, v domači in nadvse prijazni gostilni pri "Johnny-ju".

Sedmi dan smo našo pot že obrnili nazaj. Manjše težave z avtobusom smo izkoristili za nakupe v Carsonu, glavnem mestu zvezne države Nevada. Spoznali smo celotno vzhodno obalo jezera Tahoe in poskusili njegovo ledeno mrzlo vodo. Iz zasnežene Sierre Nevade smo se spustili v Sacramento, glavno mesto Kalifornije in pot nadaljevali mimo Fairfielda, Richmonda, univerzi-

tetnega Berkeleyja, v San Francisco. Zadnji dan v ZDA smo izkoristili za ogled samega mesta. Peš smo se odpravili v samo središče mesta. Tam smo se povzpeli na tramway - Cable car in z njega občudovali posamezne mestne predele. Pripeljal nas je do obale, kjer nas je že čakala ladjica za na otok in bivšo kaznilnico Alcatraz.

Popoldan smo si vzeli prosto za individualne ogleda in nakupe na Market Streetu ter Union Squareu. Madžarski voznik avtobusa nam je navdušeno razlagal o znamenitostih celo na poti proti letališču. Z nočnim letom se je zaključila še ena od ekskurzij Ljubljanskega geografskega društva, tokrat v "civilizirane" kraje. Letos pa vabljeni v bolj eksotični Pakistan.

Blaž Repe

Priložnosti razvoja turizma v občini Idrija in Geopark - razvojna možnost idrijskega podeželja ...

... v naslednji številki Geografskega obzornika.

Foto: Božo Uršič.